

Raivola 15 Sept. 1924

Kära Hagar.

Tack för att Hagar skrev. Det
tack för manuskriptet. Jag har
så låtit av hennes hand från
de senaste tiden. Skickar nu
detta i stället för ett minne -
det är från 1920-21. -

Ja, det blir sam varken Hagar
eller jag önskat. Men det är
allesid så i livet & olninstane
har det så varit med mig. Men
nu ser jag att det inte står att
ändras.

Det blev angivet därför
manuskripten - när han var här
den 10/ VIII. Tendess har han ej skrivit
mit mig en rad - åtminstone aldrig hörn.
Som är flugmat.

om j'ay d'a' vete vad Hagar
skur mig om Hyacinta' bahr
j'ag n'aknliggais aldrig us'at
harem haffet. Nu, sam' ditz
so-afte talat doran i'en
med mig' aeh det var ett hen-
nes a' skragsverk, gao j'ag ho-
nam det till genamlosning
~~lestanby av deg~~ - aeh far ej ~~för~~ ~~tryckes~~ det sann.

Tycker ej' Hagar att ditt
Hagar & a'ndu mig seit bahr
tryckes? Aeh de båda andra
Hagar skur am? Sag' vad
Hagar tycker. T'fatt t'fall
Hagar anser dem fullödig,
var so' allt aeh giv' mig en
äbskrift dorav. Ja, t. o. m.
am de so-reki åro; j'ag har
dem eke. Äbskrifter: bara.
k'ull orig'inalen.

D. sade mig att han omnade sig till Paris med sin fru dena höst, för hennes sångstudium. Hille därför eft öven annan bör begås manuscriptes tillbaka - det var är hyacinta, det är dra ett köfta från 1916, med några utryckta diktter; de andra ha hemmit ut. ~~Jag~~^{Det} var vi talte ~~var~~ senaste vinter om dessa diktter och han tyckte ett. Gladvens fägel, Yrka dagar, Bruden och karlens nägen anan jag numera glömt hade haft få bli ifyckta. Det fanns ju i manuscripter även några sam j'ag ej var räper på. Men inte många. - Hennes andra haffen har jag dels förstått,

dels kommer jag framdeles
att göra det. Det är en svart
säsvart att späta för dem.

Ta m om klyftor där man
vildgås. —

Så snart jag få Hagaos svan,
skall jag ankras vid sann
skall flyttas och skickas till
J. utan kommentar. Men
att få se det överklippa förr
tänkt före trycket. —

Sögar jag härom avskrif-
ter av. Jag längtar till
landet samt anhållst
till Hades: De ha nog upp-
stött hennes sista år.

Nag jag ja jag
deh, tyck, men sånden
nu fördigare.

Ankamst till Hades.

Se, här är evigheten strand
här busar stömmen förbi
och dälen spelar i buskarna
^{ramma} sin ento avgå melodi

Död, varför tycknade du?

Vi är kunnat längst från
att åro hungrig att höra
ni lava aldrig hasten att
sam kunnat fånga såsom
der.

Kransen sam aldrig snycpat
min panna
lägger jag tyft till din fot.
Du skall visa mig ett under-
bart land
där palmerna höga står
och där mellan pilare aderna
langtan rågor gå.

Jag vet sen ej om Hagar
hört deana efterskrift till
"Mälen":

och uppsä'mainen väntar
som blåm an på "aggen"^{"ag"}
jag skall ej spänna eller
så
ty himlens herre rä's dom mig
och han skall även säga mig
vart jag skall gå. — —

Detta utklipp jag med seder
var så arbeta att jag måste
överskiva för att redla
ungehållt.

Kan tänkt om Hagar
verkligen känner till mig
skela i till sammans ge-
nomse hennes kofots firra-
de förlöras.

Ytad det i Lídriingsaatisen
när boken skulle ut-
träffa? Vad röke fin
jul?

Gir nog allt sann Nagar
i askar. Vi'ntas nu på brev
gen. Eller vi i askar
med h'ärlig la'lastag
H. Tidengen.

It will be best
if I think out as
far as possible
what we can do
about this
situation.